

непріятели всякогашни, и да тръсять случай да си отмъстятъ? Кой приближава до такывы человѣци? или что придобывать они сами отъ таково поведение? Ползуватлися, кога производятъ несчастіе на другы-ты человѣци? Ако искать да наплашять другы-ты съ отмъщеніе, та другъ путь да гы не закачатъ; то задаватъ страхъ въ исто-то время и на пріятели-ты си, чтото и тіи ся пазятъ да ся не сбирать съ нихъ, за да не бы ся случило да гы закачатъ, безъ да си щѣтъ. Не става ли весма несчастенъ такъвъ человѣкъ? Или кой може да е понесчастенъ отъ тогова человѣка, когото никой не обычя, съ когото ся никой не събира, комуто никой не ще да помога, и отъ когото ся всякой бои?

Слѣдователно несравненно побумни сѫ оніи человѣци, които ся скоро примиряватъ, и които, кога ся докачатъ отъ нѣкого, лесно забравятъ и прощаватъ закачкѫ-тѫ. На такывы человѣци сѫ пріятели не само оніи, съ които ся обходятъ толкова великолушно, но и всички, които чюютъ за тѣхно-то добро поведеніе. Зачтото мы не можемъ да ся удръжимъ да не обычаме оныя человѣци, у които открываемъ добротѫ и великодушіе: и кога не сме видѣли никога тогова человѣка, захващаме да го обычаме, като чюемъ за него нѣкое таково благородно дѣло. Кажете ми можете ли ся удръжя да не обычите младаго Іосифа, на когото послушайте да ви прикажѫ исторіѣ-тѫ.